

Het raadsel van de dans

At Large van de Amerikaanse Eleanor Bauer is behalve een voorstelling ook een boekje dat de plaats van dans in de samenleving bevraagt. Daarnaast omvat het ook een videoreeks die een nieuwe dansstijl aanleert én een internetproject. Met als centrale vraag: welke rol speelt dans in de wereld?

DOOR PIETER T'JONCK

De vraag is lastiger dan ze lijkt. Want wat is dans? Een kunstvorm of een sociaal fenomeen? Wat vertelt een dans? Aan welk publiek? En hoe verhoudt dans zich tot de wereld? De vragen die het boekje stelt doen je in elk geval duizelen.

Ook de voorstelling is zo'n straffe cocktail van beelden en uitspraken dat je met een verward hoofd de zaal verlaat. Toch begint het allemaal heel vlotjes met drie danseressen in een goudkleurig glitterjurkje: Bauer zelf, Femke Gyselincx en Manon Santkin. Vingerknippend en heupwiegend komen ze naar voren. Ze demonstreren al zingend hoe je een hand geeft 'the way they do in Harlem'. Een blanke versie van zwarte soul, zoiets.

Het duurt even voor je doorhebt dat de dames onder hun kleedje niet naakt zijn, maar een vleeskleurige bodysuit, afgeboord met felgekleurde strepen, dragen. Het lichaam als een masker, een vorm van *make believe*? De sappige soloconference van Bauer ondersteunt die gedachte in elk geval. De pruik op haar hoofd roept de nadrukkelijke vrouwelijkheid en vertrouwelijkheid van een Dolly Parton op. Ze wil het beste van zichzelf geven, zo bezweert ze ons, toeschouwers, 'die ook het beste van zichzelf geven'.

Al schmierend werpt Bauer ons echter plots de lastige filosofische vraag voor de voeten of ze wel echt totaal aanwezig kan zijn. Ze besluit dat zoiets onmogelijk is. Maar ze kan wel stelen van anderen, bijvoorbeeld door met

FOTO INNEKE VAN WAE

■ **De voorstelling *At Large* is goed voor een onnavolgbare collage van dansvormen in een haast totale stilte.**

een fake Texaans accent de countrydiva uit te hangen. Daarmee, zegt ze, doet ze precies wat ook andere artiesten doen: stelen als de raven. Waar het op aankomt is: 'You move to move.'

Het vervolg van het stuk bereikt echter het tegendeel van die slagzin. Je krijgt een ellenlange suite dansen die quasi zonder muziek gebracht wordt. Merkwaardig is vooral de aanzet. De danseressen kruipen over en onder elkaar om bizarre, ruimtelijke composities te creëren. Daarna brengt de ene danseres de andere in de juiste positie om dan toch eindelijk eens aan het dansen te gaan. Wat een vreemde bedoening is dat. In quasi totale stilte krijg je een onnavolgbare collage van dansvormen. Die mondt uit in een demonstratie van de zelfbedachte nieuwe danshype 'scratching'. Als een soort grap volgt ten slotte een wedstrijd in deze nieuwe dansdiscipline.

Wie 'At Large' gezien heeft zal nooit nog argeloos naar een dansvideoclip kijken.

Op 28 mei in Buda, Kortrijk en op 30 en 31 mei in Monty, Antwerpen.